

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/5/EF

af 27. januar 1997

om grænseoverskridende pengeoverførsler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 22. november 1996 og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Antallet af grænseoverskridende betalinger vokser støt, efterhånden som etableringen af det indre marked og udviklingen hen imod en fuldstændig økonomisk og monetær union fører til øget samhandel og større bevægelighed for personer inden for Fællesskabet; pengeoverførsler tegner sig mængde- og beløbsmæssigt for en betragtelig del af de grænseoverskridende betalinger;
- (2) det er af afgørende betydning for privatpersoner og virksomheder, især små og mellemstore virksomheder, at pengeoverførsler kan effektueres hurtigt, pålideligt og billigt fra en del af Fællesskabet til en anden; som anført i Kommissionens meddelelse om anvendelse af EF's konkurrenceregler på grænseoverskridende pengeoverførsler⁽⁴⁾ skulle øget konkurrence på markedet for pengeoverførsler føre til bedre service og lavere priser;
- (3) formålet med dette direktiv er at fortsætte de fremskridt, der er gjort i forbindelse med etableringen af
 - det indre marked, især med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelserne, og med henblik på gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union; direktivets bestemmelser bør finde anvendelse på pengeoverførsler i medlemsstaternes valutaer og ecu;
 - (4) Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 12. februar 1993⁽⁵⁾ om, at der udarbejdes et rådsdirektiv om regler for grænseoverskridende betalingers gennemsigtighed og effektivitet;
 - (5) de spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv, bør behandles adskilt fra de systembetingede spørgsmål, der fortsat er under overvejelse i Kommissionen; det kan blive nødvendigt at fremsætte endnu et forslag, der skal omfatte disse systembetingede spørgsmål, især problemet vedrørende endelig afregning (settlement finality);
 - (6) det foreliggende direktiv har til formål at forbedre de grænseoverskridende pengeoverførsler og dermed bistå Det Europæiske Monetære Institut (EMI) med at effektivisere disse pengeoverførsler som led i forberedelsen af Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase;
 - (7) det foreliggende direktiv bør i forlængelse af de mål, der er omhandlet i anden betragtning, finde anvendelse på alle pengeoverførsler af beløb på under 50 000 ECU;
 - (8) i overensstemmelse med traktatens artikel 3 B, stk. 3, og med henblik på at sikre gennemsigtigheden indeholder dette direktiv de minimumskrav, der er nødvendige for at sikre en tilstrækkelig kundeinformation både før og efter effektueringen af en grænseoverskridende pengeoverførsel; til disse krav hører oplysning om kundernes klage- og ankenmuligheder og om de nærmere bestemmelser om adgangen hertil; dette direktiv indeholder visse — navnlig kvalitetsmæssige — minimumskrav til effektueringen, som de institutter, der foretager grænseoverskridende pengeoverførsler, skal overholde, herunder forpligtelsen til at effektuere den grænseoverskridende pengeoverførsel i henhold til kundens instrukser; dette direktiv er i overensstemmelse med principperne i Kommissionens henstilling 90/109/EØF af 14. februar 1990 om gennemsigtighed med hensyn

⁽¹⁾ EFT nr. C 360 af 17. 12. 1994, s. 13, og EFT nr. C 199 af 3. 8. 1995, s. 16.⁽²⁾ EFT nr. C 236 af 11. 9. 1995, s. 1.⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19. maj 1995 (EFT nr. C 151 af 19. 6. 1995, s. 370), Rådets fælles holdning af 4. december 1995 (EFT nr. C 353 af 30. 12. 1995, s. 52), Europa-Parlamentets afgørelse af 13. marts 1996 (EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 74), Rådets afgørelse af 19. december 1996 og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 1997.⁽⁴⁾ EFT nr. C 251 af 27. 9. 1995, s. 3.⁽⁵⁾ EFT nr. C 72 af 15. 3. 1993, s. 158.

til bankvilkår for gennemførelsen af grænseoverskridende finansielle transaktioner⁽¹⁾; dette direktiv berører ikke Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge⁽²⁾;

- (9) dette direktiv bør bidrage til at afkorte maksimumsfristen for effektivering af grænseoverskridende pengeoverførsler og tilskynde de institutter, der allerede arbejder med meget korte frister, til at fortsætte hermed;

- (10) Kommissionen bør i den rapport, som den senest to år efter gennemførelsen af dette direktiv skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet, navnlig redegøre for spørgsmålet om, hvilken frist der under hensyntagen til såvel den tekniske udvikling som situationen i hver af medlemsstaterne skal gælde, når der ikke er aftalt nogen frist mellem ordregiveren og dennes institut;

- (11) institutterne bør have tilbagebetalingspligt i tilfælde af, at pengeoverførslen ikke gennemføres; tilbagebetalingspligt kan medføre et ansvar for institutterne, som, hvis det ikke var begrænset, kunne få konsekvenser for deres evne til at opfylde solvenskravet; tilbagebetalingspligten bør derfor gælde for beløb på op til 12 500 ECU;

- (12) artikel 8 berører ikke den nationale lovgivnings generelle bestemmelser om, at et institut er ansvarligt over for ordregiveren, hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført som følge af en fejl fra det pågældende instituts side;

- (13) blandt de forhold, som institutter, der medvirker ved effektivering af en grænseoverskridende pengeoverførsel, kan komme ud for, herunder forhold i forbindelse med insolvens, skal navnlig fremhæves forhold, der skyldes force majeure, idet definitionen af force majeure i artikel 4, stk. 6, i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure⁽³⁾ lægges til grund;

- (14) der bør findes fyldestgørende og effektive klage- og ankeprocedurer i medlemsstaterne til bilæggelse af eventuelle tvister mellem kunder og institutter, så vidt muligt på grundlag af eksisterende procedurer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på grænseoverskridende pengeoverførsler i medlemsstaternes valutaer og ecu op til modværdien af 50 000 ECU, som effektueres af kreditinstitutter og andre institutter efter ordre fra andre personer end dem, der er omhandlet i artikel 2, litra a), b) og c).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kreditinstitut«: et institut som defineret i artikel 1 i direktiv 77/780/EØF⁽⁴⁾, samt en filial, som defineret i artikel 1, tredje led, i nævnte direktiv og beliggende i Fællesskabet, af et kreditinstitut, hvis hovedsæde er beliggende uden for Fællesskabet, og som udfører grænseoverskridende pengeoverførsler som led i sin erhvervsvirksomhed
- b) »andet institut«: enhver fysisk eller juridisk person — bortset fra et kreditinstitut — der som led i sin erhvervsvirksomhed udfører grænseoverskridende pengeoverførsler
- c) »finansiell institution«: en institution som defineret i artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 3604/93 af 13. december 1993 om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet mod privilegeret adgang i henhold til traktatens artikel 104 A⁽⁵⁾
- d) »institut«: et kreditinstitut eller institut; med henblik på artikel 6, 7 og 8 betragtes filialer af samme kreditinstitut i forskellige medlemsstater som særskilte institutter, når de medvirker ved effektivering af en grænseoverskridende pengeoverførsel
- e) »formidlende institut«: et institut, der hverken er ordregiverens eller modtagerens institut, og som medvirker ved effektivering af en grænseoverskridende pengeoverførsel

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 15. 3. 1990, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

⁽³⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF (EFT nr. L 168 af 18. 7. 1995, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 332 af 31. 12. 1993, s. 4.

- f) »grænseoverskridende pengeoverførsel«: en transaktion, som effektueres på en ordregivers initiativ via et institut eller en filial af et institut i en medlemsstat, med henblik på at stille en sum penge til rådighed for en modtager i et institut eller en filial af et institut i en anden medlemsstat; ordregiver og modtager kan være én og samme person
- g) »ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel«: enhver form for ubetinget instruks fra en ordregiver direkte til et institut om at effektuere en grænseoverskridende pengeoverførsel
- h) »ordregiver«: en fysisk eller juridisk person, der giver ordre om effektivering af en grænseoverskridende pengeoverførsel til fordel for en modtager
- i) »modtager«: den endelige modtager af en grænseoverskridende pengeoverførsel, som får det overførte beløb stillet til rådighed på en konto, som han kan disponere over
- j) »kunde«: ordregiver eller modtager, alt efter tilfældet
- k) »referencerentesats«: en rentesats, som anvendes ved beregning af kompensation, og som fastsættes efter reglerne i den medlemsstat, hvor det institut, der skal betale kunden kompensation, er beliggende
- l) »acceptdato«: den dato, hvor alle et instituts krav om tilstrækkelig finansiel dækning og nødvendige oplysninger for at effektuere en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel er opfyldt.

AFDELING II

GENNEMSIGTIGHED I VILKÅRENE FOR GRÆNSEOVERSKRIDENDE PENGEOVERFØRSLER

Artikel 3

Forhåndsoplysninger om vilkårene for grænseoverskridende pengeoverførsler

Institutterne stiller skriftlige oplysninger om vilkårene for grænseoverskridende pengeoverførsler til rådighed for deres faktiske og potentielle kunder i en let forståelig form, eventuelt ad elektronisk vej. Oplysningerne skal mindst omfatte følgende:

- angivelse af, hvor lang tid der går ved instituttets effektivering af en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, før beløbet krediteres modtagerens instituts konto. Starttidspunktet for beregningen af tidsfristen skal være klart angivet
- angivelse af, hvor lang tid der går ved modtagelse af en grænseoverskridende pengeoverførsel, før det

beløb, som krediteres instituttets konto, krediteres modtagerens konto

- de nærmere bestemmelser for beregning af alle provisioner og gebyrer, som kunden skal betale instituttet, i givet fald med angivelse af beregningssats
- den valørdato, som instituttet i givet fald anvender
- angivelse af kundens klage- og ankemuligheder, og hvorledes disse kan udnyttes
- angivelse af de anvendte referencevekselskurser.

Artikel 4

Oplysninger efter en grænseoverskridende pengeoverførsel

Institutterne giver efter effektivering eller modtagelse af en grænseoverskridende pengeoverførsel deres kunder klare, skriftlige oplysninger i en let forståelig form, eventuelt ad elektronisk vej, medmindre kunderne udtrykkeligt giver afkald herpå. Oplysningerne skal mindst omfatte følgende:

- en reference, der gør det muligt for kunden at identificere den grænseoverskridende pengeoverførsel
- overførselsbeløbets oprindelige størrelse
- summen af alle de gebyrer og provisioner, som kunden skal betale
- den valørdato, som instituttet i givet fald anvender.

Hvis ordregiveren har præciseret, at omkostningerne i forbindelse med den grænseoverskridende pengeoverførsel helt eller delvis skal afholdes af modtageren, skal modtagerens institut meddele modtageren dette.

I tilfælde af valutaomregning skal det institut, der har foretaget omregningen, oplyse sin kunde om den anvendte vekselkurs.

AFDELING III

INSTITUTTERNES MINIMUMSFORPLIGTELSE I FORBINDELSE MED GRÆNSEOVERSKRIDENDE PENGEOVERFØRSLER

Artikel 5

Instituttets særlige forpligtelser

I forbindelse med en grænseoverskridende pengeoverførsel, hvis nærmere omstændigheder er præciseret, skal et institut på kundens anmodning — medmindre det ikke ønsker at indgå i forretningsforbindelse med den pågældende kunde — forpligte sig med hensyn til tidsfristen for overførslen samt provisioner og gebyrer i tilknytning hertil med undtagelse af dem, der afhænger af den anvendte vekselkurs.

*Artikel 6***Forpligtelser i forbindelse med overførselstiden**

1. Ordregiverens institut skal effektuere den grænseoverskridende pengeoverførsel inden for den tidsfrist, der er aftalt med ordregiveren.

Hvis den aftalte tidsfrist ikke overholdes, eller — såfremt der ikke er aftalt nogen frist — beløbet ikke er krediteret modtagerens instituts konto inden slutningen af den femte bankdag efter acceptdatoen for ordren om en grænseoverskridende pengeoverførsel, skal ordregiverens institut yde ordregiveren kompensation.

Kompensationen består i betaling af en rente, der på grundlag af referencerentesatsen beregnes af overførselsbeløbet for perioden mellem:

- udløbet af den aftalte frist eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, slutningen af den femte bankdag efter acceptdatoen for ordren om en grænseoverskridende pengeoverførsel, og
- den dato, hvor beløbet krediteres modtagerens instituts konto.

På samme måde skal et formidlende institut yde kompensation til ordregiverens institut, hvis det formidlende institut er årsag til, at en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet effektueret inden for den aftalte tidsfrist eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, inden slutningen af den femte bankdag efter acceptdatoen for ordren om en grænseoverskridende pengeoverførsel.

2. Modtagerens institut skal stille det overførte beløb til rådighed for modtageren inden for den tidsfrist, der er aftalt med denne.

Hvis den aftalte tidsfrist ikke overholdes, eller — såfremt der ikke er aftalt nogen frist — beløbet ikke er krediteret modtagerens konto ved slutningen af den bankdag, der følger efter den dag, hvor beløbet er blevet krediteret modtagerens instituts konto, skal modtagerens institut yde modtageren kompensation.

Kompensationen består i betaling af en rente, der på grundlag af referencerentesatsen beregnes af overførselsbeløbet for perioden mellem

- udløbet af den aftalte frist eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, slutningen af den bankdag, der følger efter den dag, hvor beløbet er blevet krediteret modtagerens instituts konto, og
- den dato, hvor beløbet krediteres modtagerens konto.

3. Der ydes ingen kompensation i henhold til stk. 1 og 2, når ordregiverens henholdsvis modtagerens institut kan godtgøre, at forsinkelsen skyldes ordregiveren henholdsvis modtageren.

4. Stk. 1, 2 og 3 berører på ingen måde de rettigheder, som kunder og institutter, der har medvirket ved effektiviteten af ordren om grænseoverskridende pengeoverførsel, i øvrigt har.

*Artikel 7***Pligt til at effektuere den grænseoverskridende pengeoverførsel i overensstemmelse med instrukserne**

1. Fra den dato, hvor ordregiverens institut, eventuelle formidlende institutter og modtagerens institut har accepteret en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, er de hver især forpligtede til at effektuere den pågældende pengeoverførsel med det fulde beløb, medmindre ordregiveren har præciseret, at omkostningerne i forbindelse med den grænseoverskridende pengeoverførsel helt eller delvis skal afholdes af modtageren.

Første afsnit berører ikke modtagerens kreditinstituts mulighed for at opkræve et gebyr hos modtageren for forvaltning af dennes konto i overensstemmelse med gældende regler og sædvane. Imidlertid kan dette gebyr ikke benyttes til at fritage det pågældende institut for de i nævnte afsnit fastsatte forpligtelser.

2. Uden at dette berører eventuelle andre krav, er ordregiverens institut, når det selv eller et formidlende institut har foretaget et fradrag i overførselsbeløbet i strid med stk. 1, forpligtet til, hvis ordregiveren kræver det, at overføre det pågældende beløb til modtageren uden fradrag af nogen art og for egen regning, medmindre ordregiveren kræver, at beløbet skal krediteres ham.

Ethvert formidlende institut, som foretager et fradrag i strid med stk. 1, er forpligtet til uden fradrag af nogen art og for egen regning at overføre det pågældende beløb til ordregiverens institut eller, hvis ordregiverens institut kræver det, til modtageren af den grænseoverskridende pengeoverførsel.

3. Når misligholdelse af forpligtelsen til at effektuere ordren om den grænseoverskridende pengeoverførsel i overensstemmelse med ordregiverens instruks skyldes modtagerens institut, er dette institut forpligtet til for egen regning at kreditere modtageren ethvert beløb, der fejlagtigt er fradraget, uden at dette berører eventuelle andre krav.

*Artikel 8***Institutternes tilbagebetalingspligt ved ikke-gennemførte pengeoverførsler**

1. Hvis ordregiverens institut har accepteret en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, og det overførte beløb ikke krediteres modtagerens instituts konto, er ordregiverens institut, uden at dette berører eventuelle andre krav, forpligtet til at kreditere ordregiveren overførselsbeløbet, dog højst 12 500 ECU, plus

- renter, der på grundlag af referencerentesatsen beregnes af overførselsbeløbet for perioden mellem datoen for ordren om grænseoverskridende pengeoverførsel og krediteringsdatoen, og
- de gebyrer, som ordregiveren har betalt i forbindelse med den grænseoverskridende pengeoverførsel.

Disse beløb stilles til rådighed for ordregiveren inden for en tidsfrist på fjorten bankdage efter den dato, hvor ordregiveren har fremsat sit krav, medmindre det overførte beløb i mellemtiden er blevet krediteret modtagerens instituts konto.

Dette krav kan ikke fremsættes før udløbet af den tidsfrist for effektivering af den grænseoverskridende pengeoverførsel, som er aftalt mellem ordregiveren og dennes institut, eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, andet afsnit.

Ethvert formidlende institut, der har accepteret en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, er tilsvarende forpligtet til for egen regning at tilbagebetale overførselsbeløbet plus renter og gebyrer til det institut, som afgav instruks om overførslen. Hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført, fordi sidstnævnte institut har givet fejlagtige eller ufuldstændige instrukser, skal det formidlende institut bestræbe sig på i videst muligt omfang at tilbagebetale overførselsbeløbet.

2. Hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført, fordi et formidlende institut, der er valgt af modtagerens institut, ikke har effektueret ordren, er modtagerens institut uanset stk. 1 forpligtet til at stille det pågældende beløb, dog højst 12 500 ECU, til modtagerens rådighed.

3. Hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført, fordi ordregiveren har givet sit institut fejlagtige eller ufuldstændige instrukser, eller fordi et formidlende institut, der er udtrykkeligt valgt af ordregiveren, ikke har effektueret ordren, skal ordregiverens institut og de øvrige institutter, der har medvirket ved transaktionen, uanset stk. 1 bestræbe sig på i videst muligt omfang at tilbagebetale overførselsbeløbet.

Når ordregiverens institut får beløbet tilbagebetalt, er det forpligtet til at kreditere det ordregiverens konto. Institutterne, herunder ordregiverens institut, er ikke forpligtet til at tilbagebetale gebyrer og påløbne renter og kan fradrage de dokumenterede omkostninger, som tilbagebetalingen har medført.

Artikel 9

Force majeure

Uden at dette berører bestemmelserne i direktiv 91/308/EØF, er de institutter, der medvirker ved effektivering af

en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, fritaget for forpligtelserne i henhold til nærværende direktiv, hvis de kan påberåbe sig force majeure, hvorved der forstås usædvanlige eller uforudsigelige omstændigheder, som den, der påberåber sig dem, ikke har nogen indflydelse på, og som han ikke har mulighed for at afværge, også selv om han udviser den størst mulige påpasselighed, og som er relevante for bestemmelserne i nærværende direktiv.

Artikel 10

Bilæggelse af tvister

Medlemsstaterne sørger for, at der findes fyldestgørende og effektive klage- og ankeprocedurer, så vidt muligt på grundlag af eksisterende procedurer, til bilæggelse af eventuelle tvister mellem en ordregiver og hans institut eller mellem en modtager og hans institut.

AFDELING IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 14. august 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste love og nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der omfatter af dette direktiv.

Artikel 12

Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

Senest to år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af forslag til revision af direktivet.

Denne rapport skal på baggrund af situationen i hver enkelt medlemsstat og den tekniske udvikling navnlig vedrøre spørgsmålet om den frist, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 14***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 1997.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

G. ZALM

Formand
